

Ders 37

LESSON 37

Doğruluk Yolu

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

Kutsal Buyruklar

THE HOLY COMMANDMENTS

Mısır'dan Çıkış 20

Dinleyici dostlar, size esenlik olsun.

Ön gördüğü doğruluk yolunu herkesin anlamasını ve bu yola boyun eğmesini isteyen ve O'nun ile sonsuza kadar esenliğe sahip olmasını arzulayan esenlik Rabbi Tanrı'nın adı ile sizleri selamlıyoruz. *Doğruluk Yolu* adlı programınızı sunmak üzere bugün tekrar sizler ile beraber olabildiğimiz için mutluyuz.

Son dersimizde, nasıl **tüm Sina Dağı'ndan ocak dumanı gibi duman çıktığını** gördük, çünkü Rab Tanrı ateş içinde dağın üstüne inmişti. İsrailoğulları'na On Buyruğu vermek için dağın üstüne indiğinde, gök gürlüyor ve şimşekler çakıyordu. Tanrı, İsrailileri dağa dokunmamaları için uyardı; dağa dokundukları takdirde öleceklerdi. Tanrı'nın yapmak istediği yalnızca onlara Kendisinin ne kadar **kutsal** olduğunu öğretmekti!

Bugün On Buyruk'tan her birine daha yakından bakmayı ve Kutsal Olan'ın, Tanrı'nın önünde nasıl durduğumuzu bilmek için bu buyrukları yaşamlarımız ile kıyaslamayı planlıyoruz. Tevrat'ın, Mısır'dan Çıkış kitabının yirminci bölümünü okuyoruz. Tanrı, ateş ve dumanların ortasında Sina Dağı'na indikten sonra, şu sözleri söyledi: “*Seni Mısır'dan, köle olduğun ülkeden çıkararak Tanrının Rab Ben'im.*” (Mısır'dan Çıkış 20:1, 2)

- 1.) “**Benden başka tanrın olmayacak.**” (Mısır'dan Çıkış 20:3) Bu, ilk buyruktur. Rab Tanrı şöyle dedi: ‘*Benden başka tanrın olmayacak.*’ **Yalnızca** O, Tanrımız olmalıdır. Yüceliğini bir başkası ile paylaşmayacaktır. Yaratan Tanrı, tapınmamız gereken yalnızca O'dur. Ancak bu ülkede ve tüm dünyada gördüğümüz, bundan oldukça farklıdır. İnsanlar, diğer insanları yalnızca Tanrı'ya layık olan bir yere yükseltirler. Yalnızca O'nun adı kutsal ve müthüştür. Tam adanmışlığımızı ve güvenimizi hak eden yalnızca O'dur. Ancak yine de insanlar bir sorun ya da bir engel ile yüz yüze geldikleri zaman, akıllarına gelen ilk düşünce Tanrı'ya dönmek ve her şeyi Yaratan'a ve her şeyi yapabilecek Olan'a dua etmek olmaz. Bunu yapmak yerine beklentilerini kendileri gibi sadece yaratık olan diğer insanlara bağlarlar ve yalnızca Tanrı'ya ait olan ilk yeri onlara verirler. Bu şekilde davrananların başka tanrıları vardır. Başka tanrıya sahip olmak günahtır!
- 2.) İkinci buyruakta Tanrı şöyle dedi: “**Kendine herhangi bir canlıya benzer put yapmayacaksın. Putların önünde eğilmeyecek, onlara tapmayacaksın. Çünkü ben, Tanrının Rab, kıskanç bir Tanrı'yım!**” (Mısır'dan Çıkış 20:4, 5) Bu buyruakta

Tanrı bize kendimizi putlardan korumamızı söylüyor. Putlar, belirli yerlerde ya da evlerdeki heykeller aracılığı ile tapınılan nesnelere değildirler. Bir put Tanrı ile aramıza giren **herhangi** bir şey olabilir. Bazı insanların tanrıları futboldur, çünkü futbol onların gözünde Tanrı'dan daha önemlidir. Tanrı ile bazı kişilerin arasına ise televizyon girer. Tanrı Sözü'nü anlamak için onu okumakla ilgilenmezler. Televizyon izlemenin dışında hiç bir şey için ayıracak zamanları yoktur. Ayrıca, bildiğiniz gibi, Tanrı'nın Kendisinin yeterli olmadığını ima eden muskalar taşıyan bazı kişiler de vardır. Bazı kişiler ise, Tanrı'nın yerine varlıklarını koyuşlardır. Yaşamlarındaki ilk yer Tanrı'ya ait değildir; bu yere parayı koymuşlardır. Tanrı'yı hoşnut etmeyen başka bir şey daha yaparlar; daha fazla para kazanmak için uğraşırlar. Bu tür kişilerin tanrıları paradır. Tanrı'nın yerine geçen her şey bir puttur.

- 3.) Üçüncü buyrukta Tanrı şöyle dedi: **“Tanrın Rabbin adını boş yere ağzına almayacaksın, çünkü Rab adını boş yere ağzına alanları cezasız bırakmayacaktır.”** (Mısır'dan Çıkış 20:7) Tanrı, gerçekten de O'nun kutsal adını boş yere kullanmamızı istemez. Ama yine de hemen hemen her gün birinin komşusuna şu sözler ile bir söz verdiğini işitiriz: **“İnşallah** (Arapça'daki anlamı: *Tanrı isterse*)” **“Şunu ya da bunu yapacağım, şu yere ya da bu yere gideceğim”** diyen kişi, böyle konuşmasına rağmen yüreğinde bu sözlerini yapacak niyete sahip değildir. Bu kişinin aklındaki en son şey, Tanrı'nın isteğidir. Tanrı'nın adını **kullanmasının** tek nedeni, komşusunun söylediği yalanlara inanması içindir. Bu, günahdır. Diğer kişiler ise şöyle der: **“Billa”** (Arapça'daki anlamı, *Tanrı nezdinde*) **“Valla billa şunu yada bunu yapmadım!”** Aslında bunu söylerken bile yapmadıklarını söyledikleri şeyi yaptıklarını çok iyi bilirler. Bir başkası ise şöyle der: **“Tanrı, şunu ya da bunu yapmayacağımı bilir”,** ama yaptıkları şey sadece yalan söylemektir. Bu kişiler Tanrı'nın adını kötüye kullanırlar. Tanrı'nın sözü şöyle der: **“‘Evetiniz’ evet, ‘Hayır’ınız hayır olsun; bundan fazlası Şeytan’dandır.”** (Matta 5:37)
- 4.) Tanrı, dördüncü buyrukta İsrailoğullarına şu sözler ile konuştu: **“Şabat Günü'nü kutsal sayarak anımsa. Altı gün çalışacak, bütün işlerini yapacaksın. Çünkü ben Rab, yeri göğü, bütün canlıları altı günde yaratım, yedinci günde dinlendim.”** (Mısır'dan Çıkış 20:8, 9, 11) Bu buyruğun, Tanrı'nın, İsrailoğullarının yedinci günde **O'nu onurlandırmak** için dinlenmelerini istediğini göstermektedir.
- 5.) Tanrı, verdiği beşinci buyrukta şöyle dedi: **“Annene, babana saygı göster, öyle ki, Tanrı'n Rabbin sana vereceği ülkede ömrün uzun olsun.”** (Mısır'dan Çıkış 20:12) bu buyrukta anne ve babalarımızın çok özel ve onurlandırılmaya değer olduklarını ve onlara hak ettikleri **saygıyı** vermemiz gerektiğini görebiliriz. Ancak, günümüz kuşağındaki gençlerin böyle davrandıklarını göremiyoruz. Anne ve babaları kendileri ile konuştuklarında, onlara sırtlarını dönen ve burunlarını havaya kaldırarak kendi yollarına devam eden çocuklar ile karşılaşırız. Çocuklar, anne ve babalarını onurlandırmıyorlar. Onları yalnızca sinirlendiriyorlar, ama yine de beşinci buyruğun bize öğrettiği yaşam biçimi bu değildir. Tanrı'nın çocuklar için isteği, onların anne ve babalarını sevmeleri, onları onurlandırmaları, Tanrı'yı hoşnut eden her konuda ve Tanrı'nın isteği ile uyuşan her durumda anne ve babalarının sözünü dinlemeleridir.

- 6.) Altıncı buyrukta, Tanrı şöyle dedi: “**Adam öldürmeyeceksin.**” (Mısır’dan Çıkış 20:13) Tanrı’nın bu buyruk ile söylemek istediği şudur: “Bir adam öldüren, Tanrı’ya karşı günah işler, çünkü her insana yaşam ve can veren Tanrı’dır. Bir adam öldürmek Tanrı’dan nefret etmektir, çünkü Tanrı, insanı kendi benzeyişinde yarattı. Tanrı Sözü, bize aynı zamanda cinayet işlemenin, sadece bir insanı öldürmekle sınırlı olmadığını gösterir, çünkü Kutsal Yazılar şöyle der: “Kardeşinden **nefret eden** katildir.” (1.Yuhanna 3:15) Pek çok kişinin üstünde durmadığı bir nokta vardır: Tanrı, bir kişiyi yalnızca yaptıklarına göre değil, aynı zamanda yapmak istediklerine yani, niyetlerine göre de yargılar! Tanrı, yüreğe baktığı için nefret ve cinayet, O’nun gözünde eşdeğerdir.
- 7.) Yedinci buyrukta Tanrı şöyle dedi: “**Zina etmeyeceksin.**” (Mısır’dan Çıkış 20:14) Evlilik, Tanrı tarafından verilen değerli bir armağandır. Tanrı, bizim için en iyisinin ne olduğunu bilir, bu nedenle bir erkeğe evlenmesi için bir eş verdikten sonra onun kendisini karısı ile **sınırlamasını** ve herhangi başka bir kadına şehvet içeren tek bir arzu bile hissetmeyi reddetmesini ister. Tanrı sözü şöyle der: “*kocalar karılarını kendi bedenleri gibi sevmelidir.*” (Efesliler 5:28) ve “*Karısını fuhuştan başka bir neden ile boşayıp başka bir kadın ile evlenen, zina etmiş olur.*” (Matta 19:9) İnsanlar Tanrı’nın yasasına itaatsizlik ettikleri ve kendilerine yasaklanan şeyi yaptıkları zaman, genellikle eylemlerinin sonuçlarını bedenlerinde görürler. Tanrı tarafından buyrulan evliliğin sınırları dışında cinsel ilişkiler yaşayan kişilerin pek çok ölümcül hastalıklara yakalanmalarının nedeni budur. Bilmeniz gereken bir başka şey daha vardır: Zina, yalnızca bedenlerimiz ile sırlı değildir, aynı zamanda düşüncelerimizde olanları da kapsar. Bu konu ile ilgili olarak Kutsal Yazılar şöyle der: “*Bir kadına şehvet ile bakan her adam, yüreğinde o kadın ile zina etmiş olur.*” (Matta 5:28)
- 8.) Tanrı, sekizinci buyrukta şöyle der: “**Çalmayacaksın.**” (Mısır’dan Çıkış 20:15) Bu buyruk çok açıktır. Ancak yine de bilmemiz gereken bir şey daha vardır: Bizi yargılaması gereken Tanrı’nın gözünde çalmak, size ait olmayan bir parayı ya da bir başka şeyi **almakla** sınırlı değildir. Eğer birinin bir şeyini almanız bile sadece almak istemeniz dahi sizi yüreğinizde bir hırsız yapar. Tanrı yüreğe bakar! Çalmanın pek çok şekli vardır. Örneğin, eğer işvereniniz size bir iş emanet eder ve size bu işin karşılığında para öder ve aslında siz sadece boşa zaman harcarken, o, sizin çalıştığınıza inanırsa, o zaman siz yine çalan biri olursunuz. Evet, işvereninizin kazanacağı kardan çalarsınız. Ve hırsızlığın ve diğer her günahın cezası nedir? Ölmek ve asla tükenmeyen cehennem ateşinde kalmak.
- 9.) Dokuzuncu buyruk şöyle der: “**Komşuna karşı yalan yere tanıklık etmeyeceksin!**” (Mısır’dan Çıkış 20:16) Bu buyruk da kusursuz bir şekilde açıktır. Rab Tanrı gerçeğin Tanrısıdır ve yalanlar ile hiç bir işi olamaz! İnsanoğlu, sorunlardan kaçınmak ve huzuru korumak için küçük yalanlara izin verildiğini düşünür. Ama Gerçeğin Tanrısı için “küçük yalanlar” yoktur! Tanrı şöyle der: Yalan söyleyen herkes, **Şeytan’ın** karakterine bürünür, çünkü “*o bir yalancıdır ve yalanın babasıdır.*” (Yuhanna 8:44) Şeytan, atalarımız Adem ve Havva’ya yalan söyledi ve insanları yalanları ile aldatmaya devam ediyor. Yalan söyleyen biri, Şeytan’a benzer.
- 10.) Onuncu buyruk şöyle der: “**komşunun evine, karısına, erkek ve kadın kölesine, öküzüne, eşiğine ve hiç bir şeyine göz dikmeyeceksin.**” (Mısır’dan Çıkış 20:17)

bu buyruk bize, sadece Tanrı'nın insan yüreğinin ne kadar bozuk ve kötü olduğunu bildiğini açıkça gösterir. Ademoğullarının **yüreklerinde** göz dikme ve açgözlülük bulunur. Kötü yüreklerimiz, bir erkeğin karısına şehvet duymamıza ya da birinin, bizim sahip olmadığımız bir şeye sahip olan birinin malına göz dikmemize neden olurlar. Bu günahdır, çünkü Tanrı'nın Sözü şöyle der: *“Dünyaya ne bir şey getirebildik, ne de ondan bir şey götürebiliriz. Yiyeceğimiz, giyeceğimiz varsa, bunlar ile yetiniriz.”* (1.Timoteos 6:7, 8)

Bunlar, Tanrı'nın Musa'ya ve İsrailoğullarına Tanrı tarafından emanet edilen On Buyruk'tur.

Bu günkü dersimize nasıl son vermemiz gerekiyor? Belki de bir soru ile son vermeliyiz. Her birimizin yanıtlaması gereken soru şudur: **“On Buyruğun hepsine itaat ettim mi?”** Kutsal Kurtarıcı'nın, dünyaya geldiği zaman, On Buyruğu iki ifade ile özetlemiş olduğunu belki bilirsiniz. Şöyle dedi:

- 1.) ***Tanrın Rabbi, bütün yüreğin ile, bütün canın ile ve bütün aklın ile seveceksin!***
Ve
- 2.) ***Komşunu kendin gibi seveceksin. Kutsal Yasa'nın tümü ve peygamberlerin sözleri bu iki buyruğa dayanır.*** (Matta 22:37, 39, 40)

Şimdi eğer Tanrı'nın Musa'ya vermiş olduğu On Buyruğu, yerine getirip getirmediğinizi bilmek için kendinizi sınamak isterseniz, kendinize şu iki soruyu sorabilirsiniz:

- **Birinci Soru: Tanrı ile ilişkim nasıl? Tanrı'yı tüm yüreğim ile seviyor muyum?**
- **İkinci soru: İnsanlar ile ilişkilerim nasıl? Komşumu kendimi sevdiğim gibi seviyor muyum?**

Tanrı ile ilişkiniz nasıl? Soruyu yüreğinizin içtenlikle yanıtlamasına izin verin. Tanrı'yı bütün aklınız ile seviyor musunuz? O'nu tüm yüreğiniz ile seviyor musunuz? Tanrı ve O'nun Sözü yaşamınızda ilk yere sahip mi?

İnsanlar ile olan ilişkiniz hakkında neler söyleyebilirsiniz? Komşunuzu kendinizi sevdiğiniz gibi seviyor musunuz? Diğer insanlara her konuda kendinizden önce yer veriyor musunuz? Diğer kişiler ile kendiniz ile ilgilendiğiniz gibi ilgileniyor musunuz? Diğer insanların sizin için yapmalarını istediği her şeyi diğer insanlar için yapıyor musunuz?

Tüm bu sorulara “evet” yanıtını veremiyorsanız, o zaman bilin ki, Tanrı'nın önünde bir **suçlusunuz**. Kendi çabalarınızın sonucu olarak bekleyebileceğiniz tek şey, Tanrı'nın adil yargısıdır! Kutsal Yazılar şöyle der: *“ama korkak, imansız, iğrenç, adam öldüren, fuhuş yapan, büyücü, putperest ve bütün yalancılara gelince, onların yeri kükürt ile yanan ateş gölüdür.”* (Vahiy 21:8)

Tanrı kutsaldır ve kutsal olmayı hoş göremez, hatta katlanamaz. Tanrı mükemmeldir ve kusurlu olan işleri kabul edemez. Bu nedenle Kutsal Yazılar şöyle der: **“Çünkü Yasa'nın her dediğini yerine getirse de tek konuda ondan sapan kişi, bütün Yasa'yı ihlal etmekten suçlu olur!”** (Yakup 2:10) Bir insanın On buyruğu yerine getirmeye çalışması, o insanın **“Tanrı'nın önünde doğru sayılmasına”** neden olmaz! **“Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı.”** (Romalılar 3:20, 23) Evet, sevgili dostlar, Tanrı'nın

Sözü açıktır: “**Herkes günah işledi!**” ve “*Yasa kitabında yazılı olan her şeyi sürekli yerine getirmeyen herkes lanetlidir!*” (Galatyalılar 3:10)

Belki biri şöyle bir soru sorabilir: “O zaman **Tanrı** hiç birimizin yerine getiremeyeceği **bu On Buyruğu bize neden verdi?** “ Bu soru çok önemlidir ve eğer Tanrı isterse bir sonraki programımızda Tanrı’nın bu soruya nasıl yanıt verdiğini işiteceğiz.

Tanrı, Sözü’nde yer alan şu ifadedeki önemli gerçeği size açıklasın ve sizi bereketlesin:

“Yasa’nın her dediğini yerine getirse de, tek konuda ondan sapan kişi bütün Yasa’ya karşı suçlu olur.” (Yakup 2:10)